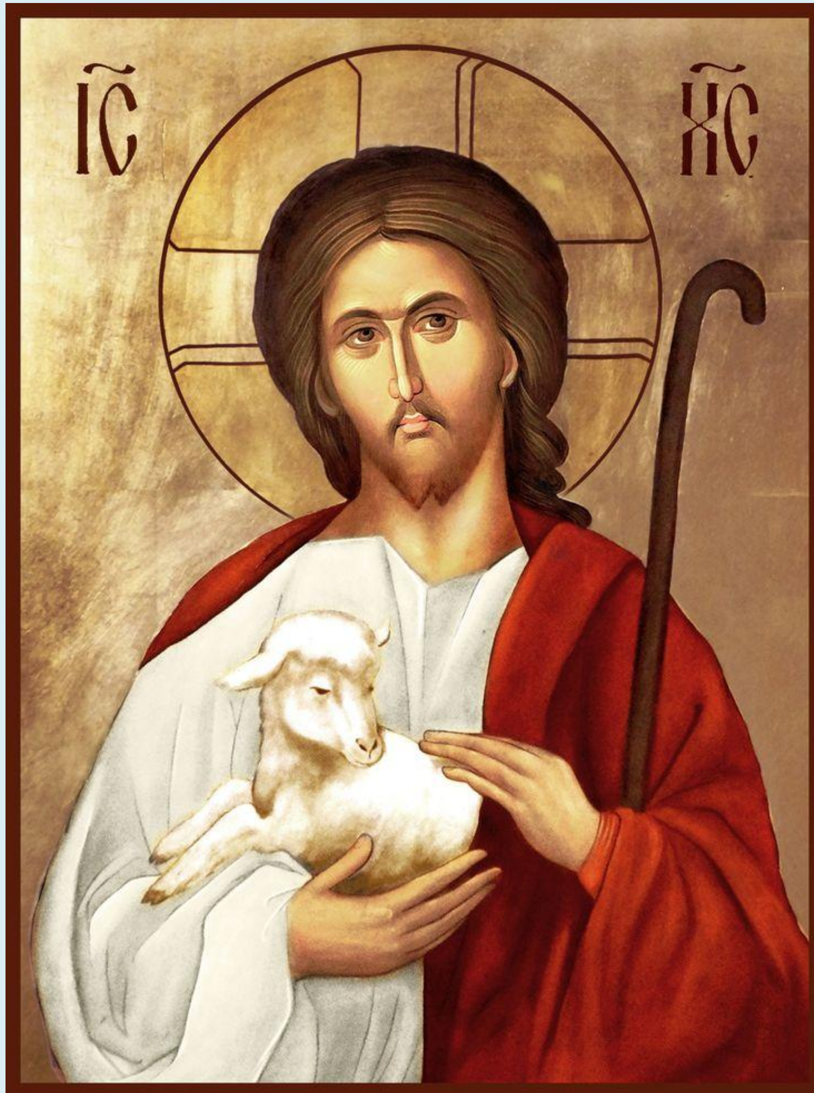
Te rog, nu Mă uita!

Predici la Duminica întâi din Postul mare a Ortodoxiei (5.Triod):

https://www.academia.edu/42704907/Duminica_I_din_Postul_mare_a_Ortodoxiei_Predici_%C5%9Fi_%C3%AEnv%C4%83%C5%A3%C4%83turi_5_Triod_

https://archive.org/details/duminica-i-din-postul-mare-a-ortodoxiei

***

Materiale despre Triod:

https://independent.academia.edu/emystea/Triod

https://archive.org/details/@steaemy?query=Triod

***

Tonice pentru suflet:

https://independent.academia.edu/emystea/Tonice-pt-suflet

https://archive.org/details/@steaemy?query=Tonice+pentru+suflet

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Tonice+pentru+suflet

&&&

După slujba de dimineaţă am cugetat în linişte şi mi-am dat seama cât de rău îl tratez pe Dumnezeu prezent în dumnezeiasca Liturghie, când am conştientizat răceala vizitelor mele la Sfânta împărtăşire, am simţit cum Dumnezeu s-a aşezat la masa de scris şi mi-a trimis urgent aceste rânduri:

Dragul meu, într-o zi, pe când nimic nu era şi tu nici nu te gândeai că ai putea exista, Eu l-am creat pe om. Şi- Mi era atât de drag!

Şi L-am făcut după chipul şi asemănarea Mea şi i-am spus doar atât: „Te rog, nu Mă uita. Nu-ţi cer nimic mai mult, doar nu Mă uita!"

Şi ca să-i fie mai uşor, l-am înconjurat de semnele prezenţei Mele: un cer albastru şi-o mare adâncă, păduri foşnind de viaţă, pomi plini de roade şi-un soare imens şi alţi zeci de aştrii ce-i strigă într-una: „Te rog, nu uita de Dumnezeu!"

Şi am făcut zeci de câmpii colorate şi-o floare pe care am vrut chiar să o cheme: „nu mă uita" - astfel omul Meu drag să nu Mă uite.

Şi-am pus lângă el o altă făptură, la fel de frumoasă, cu chip ca al Meu şi i-am dat zâmbet şi suflet, priviri gingaşe şi vorbe de duh, ca să-i şoptească despre Mine şi să-mi spună doar atât: „Doamne, eu nu te uit".

Dar... tot mă uita. Şi atunci i-am dat legi şi regi şi profeţi şi semne de bine, de greu, bucurii şi- ncercări; şi i-am trimis suferinţa sperând să alerge la Mine cu braţele îndreptate spre cer; şi-am pus şi oameni de seamă să-i strige într-una în numele meu: „Omule, nu uita de Dumnezeu".

Dar tot m-a uitat...

Şi-am zis: „nu vreau să-l pierd pe cel ce-mi este atât de drag. Am să-i dau totul. Am să mă dau pe mine". Şi m-am dus pe pământ, am trăit pentru el, am murit şi-am înviat şi cu totul m-am aşezat într-o bucăţică de Pâine şi un strop de Vin. Şi din acastea tot strig: „Nu mă uita, primeşte-mă în inima ta!"

Şi mă tot uit cum mă aşază-n potire frumoase şi-n chivote aurite, dar nu mă poartă în inimi şi-n minte. Şi-atunci strig şi iar strig şi te rog: „Omule, nu mă uita, primeşte-mă în inima ta!"

Ce-aş mai fi putut să fac ca tu să nu mă uiţi şi să mă vizitezi mai des sau în casa ta să mă inviţi ca prieten drag ce-mi eşti?! Am făcut totul... şi totuşi tu mă uiţi.

Ţi-am scris ca să-ţi spun că duminică m-au încuiat în biserică şi tot aştept să vină cineva să-mi spună să merg cu el, să nu mai fiu Singur în altar. Te rog, aminteşte-ţi de Mine şi primeşte-mă să stau cu tine. Iar dacă devin prea incomod şi iarăşi mă vei alunga, am să găsesc pe altcineva.

Cu drag, Dumnezeu,
Prietenul care te-a creat şi te-a răscumpărat!

P.S.: Te rog să spui şi altora că doar atât doresc: să nu fiu uitat în taina sfântă a altarului unde-i aştept pe prietenii mei pentru Sfânta Impărtăşanie. Mulţumesc! Te iubesc!

Ierom. Hrisostom Filipescu, Trăieşte frumos,
iartă la timp şi iubeşte cu adevărat